

از بشر موجودی است که فقط نفس می کشد، می آشامد، می خوابد و دارای غریزی است که باید بدان پاسخ گفت. این درحالی است که در حقوق بشر اسلامی به غایت و سعادت بشر توجه می شود و تنها محدود به این دنیای فانی و زودگذر نیست بلکه وجه اخروی و سعادت انسان هم مورد نظر است. تفسیر از انسان در حقوق بشر اسلامی مبتنی بر نگاه توحیدی است و محدود به پاره ای از غرایز و نیازهای مادی انسان نیست. اشکال عمده نظریه پردازان غربی در موضوع پرمسأله حقوق بشر این است که تفسیر آنها از انسان تفسیری ناقص و محدود و در قلمروی ذهنی بشری است.

حقوق بشر به مثابه یک پروژه سیاسی

مدعیان حقوق بشر امروز از حقوق بشر در حوزه فکر و اندیشه عبور کرده اند و حتی حقوق بشر را با همان مختصات حقوق بشر غربی و اومانیستی رعایت نمی کنند و به حقوق بشر به عنوان یک «پروژه سیاسی» می نگرند. هدف این پروژه این است که در پوشش الفاظ و واژگان پرطمطراق حقوق بشری، اغراض سیاسی و جاه طلبی های خود را عملیاتی نمایند. می گویند حقوق بشر ولی دست به ترور و آدم کشی بلکه نسل کشی می زنند و جنایت هایی می آفرینند که در تاریخ بشریت سابقه نداشته است. می گویند حقوق بشر ولی از مادر بمب ها رونمایی می کنند. می گویند حقوق بشر ولی گروهی آدم کش به نام منافقین و القاعده و طالبان و داعش را خلق می کنند و همین بشر را به راحتی سر می برند!

بنابراین صحنه واقعی نقض حقوق بشر در یمن و سوریه و عراق و افغانستان و... عیان و نمایان است که تروریسم با حمایت آشکار آمریکا به جان مردم افتاده اند. صحنه واقعی نقض حقوق بشر را باید در جنایت های بی سابقه رژیم صهیونیستی دید که بیش از هفت دهه است خون یک ملت را در شیشه کرده است. صحنه واقعی نقض حقوق بشر را باید در رژیم سعودی دید که با پول و دلارهای نفتی، نهادهای رسمی حقوق بشری را به نفع خود می خرد و از لیست ناقضان حقوق بشر خارج می شود. صحنه واقعی نقض حقوق بشر را باید در قلدری و زورگویی آمریکا دید که هر موقع می خواهد از شورای حقوق بشر خارج می شود و هر موقع می خواهد به این شورا باز می گردد و رجز حقوق بشر هم می خواند!

ابر پروژه تجزیه ایران

در قضایای اخیر و اغتشاشات و آشوب های ۱۴۰۱ که با حمایت آشکار آمریکا و برخی کشورهای اروپایی مثل انگلیس، آلمان، فرانسه و کانادا در ایران رخ داد مانند دفعات قبل هدف براندازی بود اما این بار وقتی فهمیدند «اسلام» را نمی توانند از ایران جدا کنند، خود ایران بزرگ را نشانه گرفتند و سودای تجزیه آن را دنبال کردند. اینجا بود که حداقل ظواهری هم که در حوزه حقوق بشر رعایت می کردند، این بار بی محابا و آشکارا کنار گذاشتند. جاوید رحمان گزارشگر ویژه حقوق بشر در امور ایران، در سه ماهه آشوب های سال جاری چند موضع و اقدام خصمانه گرفت:

۱- رسماً به حجاب حمله کرد و ایران را به دلیل رعایت قانون اسلامی حجاب، به نقض حقوق بشر متهم کرد.

۲- همسو با اپوزیسیون و معاندان و دشمنان ایران، از آشوب ها و اغتشاشات در ایران حمایت کرد.

۳- قضیه ترور حرم حضرت شاهچراغ (ع) و به شهادت رساندن زائران از سوی داعش را به طور کلی سانسور کرد و موضعی نگرفت.

۴- جاوید رحمان با رسانه تروریستی «ایران اینترنشنال» مصاحبه اختصاصی کرد تا صریحاً نشان بدهد موضع بی طرفانه نسبت به ایران ندارد.

در همین بستر و فضای خصمانه و عنودانه بود که «شیرین عبادی»، چهره پوشالی حقوق بشری که از سوی غربی ها پرورش یافته بود و به او جایزه نوبل هم داده بودند به میدان آمد و با تلویزیون یک گروهک تجزیه طلب (پانترک) مصاحبه کرد و از تجزیه ایران دفاع کرد و آن را حق تجزیه طلبان دانست! طرفه آنکه عصری مثل «صلاح ابوشریف الاحوازی» سرکرده گروهک تروریستی و تجزیه طلب عربی موسوم به «جبهه دموکراتیک مردمی الاحوازی» در نشست اخیر شورای حقوق بشر سازمان ملل، ایران را ناقض حقوق بشر می خواند!

اینها بخشی و شمه ای از داستان فاجعه بار حقوق بشر غربی است که در قالب یک پروژه سیاسی طی دهه های اخیر علیه ایران اسلامی دنبال شده است؛ از حمله به قوانین اسلامی، فشار روی توافق هسته ای، فضا سازی در مورد مفسدان اقتصادی، حمایت از فتنه ها و ناآرامی ها و بالاخره حمایت از تجزیه ایران! که با ترجیع بند تحریم های وحشیانه علیه مردم ایران دنبال شده است. امروز جمهوری اسلامی در جنگ حقوق بشری با غرب است. باید برای پدافند و آفند حقوق بشری، طرح و برنامه داشت و بموقع اقدام کرد و از اقتناع افکار عمومی هم غافل نشد.

مدعیان حقوق بشر امروز از حقوق بشر در حوزه فکر و اندیشه عبور کرده اند و حتی حقوق بشر را با همان مختصات حقوق بشر غربی و اومانیستی رعایت نمی کنند و به حقوق بشر به عنوان یک «پروژه سیاسی» می نگرند

برخی ابتکارهای کارگردانان آشوب که احتمالاً تاکنون درباره آن چیزی شنیده بودید!

تجویز در امریکا، اجراء در ایران

بیش از هزار ترفند، تکنیک، حربه، ایده، راهکار و سناریو در این مدت به طور مستقیم و غیرمستقیم برای راهبری اغتشاشات تا رسیدن به نتیجه مطلوب ایالات متحده ارائه شده است که بخش قابل توجهی از آنها هم اجرایی شده یا در حال اجرا هستند

باشند! (مؤسسه امریکن اینترپرایز؛ ۲۱ نوامبر)

برانگیختن حمایت نهادهای علمی و دانشگاهی

دولت امریکا باید به دانشجویان ایرانی خارج از کشور توجه داشته باشد تا نگرش نخبگان ایرانی نسبت به امریکا بهبود یابد. به دولت امریکا توصیه می شود که این دانشجویان از جمله دانشجویان ایرانی دانشگاه های روسیه و اوکراین را جذب دانشگاه های امریکایی کند. دانشگاه ها و دبیرستان های غربی باید بیانیه های خود را در راستای همبستگی با مردم ایران صادر کنند. (اندیشکده هیل؛ ۱۳ اکتبر)

ایجاد تیم بین سازمانی برای ارتباط اینترنتی با اغتشاشگران

امریکا باید یک تیم بین سازمانی ایجاد کند تا اطمینان حاصل کند که ایرانیان به سخت افزارهای لازم دسترسی پیدا می کنند. (بنیاد دفاع از دموکراسی ها ۳۰ اکتبر). همچنین

در ایام اغتشاشات، در کنار ترفندهایی مانند کشته سازی، نمادسازی، دروغ پردازی و تحریف واقعیت ها، تصویرسازی های دروغین و... که درباره آنها تحلیل های زیادی نوشته شد، انبوهی از توصیه های دیگر نیز توسط رسانه ها، اندیشکده ها، تحلیلگران و مقامات امریکایی و اروپایی تجویز شد که کمتر در رسانه های داخلی به آنها پرداخته شده است. بیش از هزار ترفند، تکنیک، حربه، ایده، راهکار و سناریو در این مدت به طور مستقیم و غیرمستقیم برای راهبری اغتشاشات تا رسیدن به نتیجه مطلوب ایالات متحده ارائه شده است که بخش قابل توجهی از آنها هم اجرایی شده یا در حال اجرا هستند. در این صفحه تنها به چند مورد از این موارد اشاره می شود و مخاطب می تواند از مقایسه آنها با وضعیت فعلی، به پیچیده بودن نقشه دشمنان برای تضعیف و از بین بردن نظام جمهوری اسلامی ایران پی ببرد.

تحریک به مبارزه مسلحانه در مناطق سنتی قبیله ای

مبارزه مسلحانه شاید در مناطق سنتی قبیله ای که بسیاری از مردم سلاح دارند، از جمله مناطق تحت سلطه اقلیت های قومی مانند مناطق مرزی، کردها، بلوچ ها و عرب ها مجاز باشد. برخی استدلال می کنند که مقاومت در یکی از این مناطق می تواند به انتشار زنجیره ناآرامی ها کمک کند و مناطق دیگر را تحریک کند. این استدلال می تواند از جهاتی قابل اعتنا باشد و به پیشبرد اعتراضات در داخل ایران کمک کند. (اندیشکده مؤسسه واشنگتن؛ ۸ دسامبر)

پیشنهاد ایجاد صندوق اعتصاب

امریکا و سایر دولت ها باید کمک کنند تا یک «صندوق اعتصاب» برای توزیع دارایی های مسدود شده جمهوری اسلامی در خارج از کشور بین معترضان تشکیل شود. (واشنگتن پست؛ ۲۷ نوامبر)

دعوت از ایرانیان خارج از کشور برای ایجاد تغییر در ایران

ایرانیان خارج از کشور می توانند کمک مالی کنند یا بسته به تخصص خود حمایت کنند، اما نباید آرزوی قدرت داشته